

Sygn. akt VIII C 153/22

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 10 października 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2022 roku w Ł.

sprawy z powództwa T. S. (...) (...) Centrum S.A. w (...)

przeciwko J. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 153/22

UZASADNIENIE

Powód T. S. (...) (...) (...) Centrum S.A. w (...), reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, w pozwie z dnia 3 stycznia 2022 roku, skierowanym przeciwko J. W. wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 910 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z pozwaną umowę usługi opieki medycznej L. (...). Pozwana nie uregulowała należności z tytułu opieki medycznej w łącznej kwocie dochodzonej pozwem.

(pozew k. 6- 8)

Na rozprawie w dniu 10 października 2022 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwana nie stawiła się na termin rozprawy, pomimo prawidłowego wezwania, nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożyła w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. W związku z powyższym Sąd wydał wyrok zaoczny.

(protokół do wyroku zaocznego k. 53)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2018 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy ogłosił upadłość (...) Centrum S.A.

(postanowienie k. 11)

(...) Centrum S.A. w (...) w dniu 2 maja 2019 r. wystawiło dokument zatytułowany Harmonogram płatności dotyczący zapłaty przez J. W. kwoty 65 zł tytułem L. (...) Pełny za okres 01.05.2019-31.05.2019. Dokumenty dotyczące płatności identycznej kwoty powód wystawił w dniu 3 czerwca 2019 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.06.2019-30.06.2019, w dniu 2 lipca 2019 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.07.2019-31.07.2019, w dniu 1 sierpnia 2019 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.08.2019-31.08.2019, w dniu 3 września 2019 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.09.2019-30.09.2019, w dniu 1 października 2019 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.10.2019-31.10.2019, w dniu 6

listopada 2019 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.11.2019-30.11.2019, w dniu 3 grudnia 2019 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.12.2019-31.12.2019, w dniu 3 stycznia 2020 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.01.2020-31.01.2020, w dniu 3 lutego 2020 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.02.2020-29.02.2020, w dniu 2 marca 2020 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.03.2020-31.03.2020, w dniu 6 kwietnia 2020 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.04.2020-30.04.2020, w dniu 7 maja 2020 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.05.2020-31.05.2020 oraz w dniu 3 czerwca 2020 r. tytułem L. (...) Pełny za okres 01.06.2020-30.06.2020.

(harmonogram płatności k. 12-25)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Swoje roszczenie o zapłatę kwoty 910 zł strona powodowa oparła na twierdzeniu o zawarciu z pozwaną umowy usługi opieki medycznej L. (...). Co prawda powód załączył do pozwu umowę przystąpienia do usługi (...), w której znajdują się dane osobowe J. W. takie jak dokładny adres zamieszkania, czy też nr telefonu komórkowego, jednak bez podpisu pozwanej. Wobec tego przedstawione przez powoda dokumenty nie można potraktować tylko i wyłącznie jako wydruki formularza umowy, które w żaden sposób nie wykazują, aby J. W. złożyła oświadczenie o przystąpieniu do usługi (...). Analizowane dokumenty nie zawierają nie tylko podpisu pozwanej, ale także pracownika lub innej osoby upoważnionej do działania w imieniu powoda. W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że przysługuje mu wierzycelność względem pozwanej. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że przysługuje mu wierzycelność wobec pozwanej wynikająca z umowy przystąpienia do usługi (...), i że pozwana powinna zapłacić mu należność w opisanym pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód.

Przypomnieć przy tym należy, że obowiązujące przepisy nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania cywilnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żywnowski i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148).

Wobec tego, że strona powodowa nie udowodniła, że zawarła z pozwaną umowę zobowiązującą ją do zapłaty na swoją rzecz kwot po 65 zł miesięcznie, nie ma znaczenia przedstawienie przez powoda dokumentów zatytułowanych Harmonogram spłaty, czy też dwóch wezwań do zapłaty. Wymienione dokumenty mają charakter wtórny wobec dokumentu pierwotnego w postaci umowy przystąpienia do usługi (...), która powinna być źródłem zobowiązania pozwanej wobec powoda.

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz, kwoty dochodzonej pozwem.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Oczywiście, wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało o uwzględnieniu powództwa. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Domniemanie to zastępuje jedynie postępowanie dowodowe i to tylko wówczas, gdy twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwości (por. uzasadnienie SN z dnia 18 lutego 1972 roku, III CRN 539/71, OSNCP 1972/7-8/150). W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu, a wskazanych we wcześniejszej części uzasadnienia, przy czym wątpliwość ta widoczna jest prima facie. Z całą stanowczością należy jeszcze raz podkreślić, że obowiązkiem procesowym każdego powoda jest wykazanie swojej legitymacji procesowej czynnej.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok zaoczny oddalił powództwo w całości.